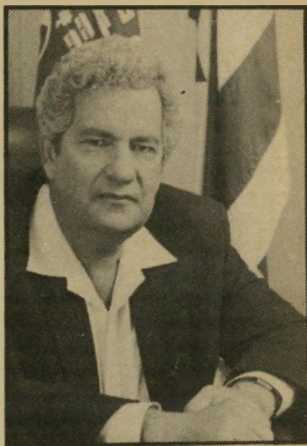

את מסע ההסברה והפירסום של יצחק ולד לראשות עיריית כפר-סבא לקחו על עצמם הפירסומאים יואב חביב ורפי נמש מקול המפרסם. למשימה הזאת נרתמו חביב ונמש, שניהם תושבי כפר-סבא, אחרי שהשקיעו בתפוז כסיוע בערים ונדרמו לגלות שאין הם מכירים כלל את העיר על

ראש-עירייה ולד
פנינלות, עש"ה, חוצאות

כל מיגזון הפעילויות, העשייה והתרומה ככל תחומיהם. בעקבות הסיוע הזה הודיעו חביב ונמש ליצחק ולד שהם יבצעו לו את קמפיין הקהילות בבחינת "את הע" שיה צריך להראות".

לקוח קשה. עד מהרה התברר לזוג הפירסומאים שלקוח קשה ליצחק ולד אין הם מכירים בין עשרות לקוחותיהם המסתוריים. יצחק ולד עסוק כל היום ופועל בענייני עירו, כפר-סבא, והוא אינו מתפנה כלל לשיחות עם הפירסומאים, אלא בשעות הקטנות של הלילה, וגם זאת רק לאחר לחצים ופניות.

עם זאת ברור לשני הפירסומאים שכל מה שצריך לעשות זה פשוט להראות את העשייה בכפר-סבא ובתאם לכך הוכנה תוכנית ההסברה והפירסום שלמענה הורכב גם צוות מיוחד במשרד קול המפרסם. בשל הניהול הקריאטיבי אחראית תירצה גרנות ועל העיצוב הגראפי — אריאלה באייר.

זכייה

בפרנקפורט

בתחרות לחות'השנה שנערכה בימיגזון ירידהספרים הבינלאומי (הג' דול בעולם) בפרנקפורט, בהשתתפות מאות מ"לים, זכתה חברת פלפון מיר הרצליה במקום השלישי בקטגוריה "דת", עם לוח "כתביו מועדונים". יד מאוספיהן של שבע ספריות ברחבי העולם, מורפס בצבעי פרוצס וזהב, עם הסבקות והבלטות מטאליות בזהב ובברונזה ועוצב על-ידי הגרפיקאית רות כהן.

מסורת ותהודה. עם זכייה זאת ממשיכה פלפון במסורת רבת-השנים של זכיות בפרסים בינלאומיים. וזוכה התהודה לה זכה הלוח בעולם ובארץ, הודיעה הנהלת פלפון כי הלוח יופיע מחודש גום לקראת שנת תש"ן (1989/90).

(המשך מעמוד 7)

בגלל ידיעות על התפרצות המחלה בסעוריה.

כיצד מתיישבות העובדות הללו עם קביעת הרופאים, שהמחלה מופיעה בעיקר אצל ילדים עד גיל 3? אם כך הוא הדבר, מדוע ככל זאת מחסנים גם מבוגרים?

קיים קשר הדוק בין תנאי-המגורים לבין התפרצות המחלה. במקומות שתי נאיהדור ירודים, ואין איזורור מתאים, יש סיכויים עזים לחלות, מפני שהחידוד עובר מאדם לאדם על-ידי הפרשות של גרון ואף. כלומר: די בהתעטשות ישירה על פנים של אדם כלשהו, כדי להעביר לו את החידוד. בני-משפחה של נוגה, והצוות הרפואי שטיפל בה, חוסנו אף הם.

לפי דיווחים שקיבלה ישראל מאיר-גון-הבריאות-העולמי, יש דיווחים מ-שבע מדינות על מיספר חולים שהוא בגודל של מגפה. השבע: בלאויל, סר דאן, צ'אד, הודו, אתיופיה, סעודיה ו-מצרים. ידוע שגם בירדן התגלו כמה מקרים של המחלה.

ה"ר צבי כניש, דובר בית-החולים רמב"ם בחיפה, וירולוג במיקצועו, סיפר שב-1987 היו 66 מקרים ברחבי הארץ, ובשנת 1988 היו יותר מ-70 מקרים. לדבריו, אין צורך בחיסון האוכלוסייה. לטענתו קטנים הסיכויים שבשיראל תפרוץ מגפה.

הפרופסור טיבריו שורר, מי שהיה האפידמיולוג הראשי של משרד-הבריאות עד לפני שלוש שנים: "דל-קתהעוצבה ניתנת לטיפול בקלות רבה. החידוד הגורם למחלה רגיש לאנטיביוטיקה פשוטה, מהסוג שבו משתמשים היום באופן שוטף. אם ההבחנה נעשית בזמן, המחלה חולפת תוך זמן קצר. אז די בטיפול קצר של אנטיביוטיקה במשך שבוע עד 10 ימים, והמחלה חולפת".

"אך עם זאת, זוהי מחלה קשה לתגונן בגיל צעיר, מתחת לגיל שישה חודשים. לפעמים היא מלווה ב-קטרניה. במקרה הזה החידוד לא נמצא רק בקרום-המזון, אלא גם ברם. במקרה זה יש פגיעה בהפרשה ההורית של הבלוטות של נוצה להם, דימום, ומחלד המחלה יכול להסתים במוות. אך זוהי תופעה נדירה, אם כי קיימת." המיקרה של נוגה היה נדיר — אך היה.

מישרד-הבריאות שותק

הודש לפני מותה של נוגה מת תינוק ברוי מאותה המחלה. השנה מתו בסדורקה שני ילדים נוספים ממחלה זו.

החיסון הקיים היום קיבל את אישור גורמי הבריאות בארצות-הברית לפני שמונה שנים. הוא פועל נגד חומר במעטפת של החידוד, ולא לכל הזנים של החידוד יש מעטפת זו.

בבית-החולים סדורקה נערכים עתה מחקרים, שבאשם עומד הר"ר יעקב לוי, מנהל היחידה לאימונולוגיה קלינית בבית-החולים. מנסים לבדוק אם החולים לקו קודם לכן במערכת החיסונית של הגוף, בודקים גם אם זוהי מחלה תורשתית.

מנתוני מישרד-הבריאות עולה: בין ה'1 בינואר 1986 ועד ל'7 באר-קטובר 1986, חלו בדלקת המנינגוקוק קלית — 43 מקרים. בין ה'1 בינואר 1987 ל'7 באוקטובר 1987 חלו בדלקת המנינגוקוק קלית — 66 מקרים, ובין ה'1 בינואר 1988 עד ה'7 באוקטובר 1988 חלו 62 מקרים.

הסכנה לפריצת מגפה התחילה באוקטובר 1988. זוהי מחלה מחזורית, החוזרת אחת לכמה שנים בארצות שונות בעולם.

בעיני אירגון-הבריאות-העולמי, אי-זור אגרום-היתרון נחשב כמקור למחלה.

בגלל סיבה זו אין להתעלם מעצם קיומה, יש לעשות את כל ההכנות הדרושות למיקרה ותפרוץ מגפה כזו בארץ, יש לייבא די חיסונים ולהעלות את רמת המודעות של הציבור הרחב וציבור הרופאים.

מישרד-הבריאות התבקש על-ידי העולם הזה להגיב על הדברים, אך תשובתו טרם הגיעה.

וסעתי בגלל-

(המשך מעמוד 9)

רת אנתנו במצב אומלל, שבו ההסדר ייכפה עלינו מצבים מגוחכים.

■ ■ ■

● **היו שאמרו שהמעשה ש-עשית בפאריס, שלא השתתפת במיפוש האחרון, שיתק לידך הימין, ועשיו הם יכולים לומר שאפילו אורה נמור, וינה שבוונה, לא השתתפת.**

אני לא עושה את החשבון של הימין. נסעתי לפאריס בגלל הטיור של הימין. מראש חשבתי שאין ערך שאסע לפאריס. אני לא נאיבית, אני יודעת שמחזורים אחריי מפני שאני ממילפת העבודה, ובנושא השלום תכריע אחת המפלגות הגדולות, או שתיהן ביחד. ידעתי מה יהיו המיגבלות שלי, אבל חשבתי שעצם העבודה שאני נוסעת ו-שאי שם, זוהי נוכחות קיימת. לא נס-עתי לארבעה ימי כילוי בפאריס.

את חושבת שהייתי במצב-דחור מרר? מס? את חושבת שלא היה לי ריזור-רים קשה עם עצמי?

הייתי במילכוד קשה. והרי גדולי ה-תומכים שלי במפלגת-העבודה הם גי-צים שבניצים.

● **איך זה באמת מסתדר, ש-אחד התומכים הגדולים שלך הוא רבין, למשל?**

כי הם יודעים שאני אאבק בתוך ה-מיפלגה, שלא אסתיר את ריעותי, אבל אקבל את מרות הרוב. זה לא עניין אי-שי, פרטי, של אורה נמור.

הערכתו נכון מאוד מה יקרה לי שם לפני שננסות, ולולא הטיור בכנסת לא הייתי נוסעת לפאריס בכלל.

● **יש לך עצה לאבא אבן ול-חיים צדוק, האמורים לנסוע לכינוס בהא?**

להם אין חוקחיסונית שיגן עליהם. וחוקחיסונית לא נועד למחוק רפרו-טים ועבירות-תנועה. עיקרו הוא למען עשית דברים מדיניים. אני לא צריכה להתחרות עם אי אחד מהחברים הקיצוניים בימין על שום דבר. אבל לצדוק ולאבן אין חוקחיסונית, ורק מדינה פח-דינית מחוקקת חוקים כאלה האוסרים מיפגשים.

● **את תציעי להם לנסוע, או לא?**

הם יצטרכו להחליט. את תסעי שוב? חורתי בהרגשה קשה וכבדה.

● **אם יזמינו אותך לכינוס בי-האג, תסעי?**

בתנאים האלה לא אסע. בתנאים כי אלה אי-אפשר לדבר, אי-אפשר להופיע ואי-אפשר להידבר ישירות עם אש"ף. אם אני לא יכולה לשבת שם ולומר לאנשי אש"ף בדיוק מה אני חושבת, אז בשביל מה?

● **את חושבת שהיית נאי-בית?**

לא, לא הייתי נאיבית, ידעתי מראש שזה יהיה קשה ומורכב מבחינות, אבל אני מודה שלמרות שם הרבה דברים שלא ידעתי.

כעסתי לשמוע את ראש הפרלמנט האירופי לגלג על ראשיהממשלה של ישראל. ואני לא בחרתי בשמיר, אבל הוא ראשיהממשלה שלי. לא שמעתי שמדברים כך על ראש מדינה ערבית. זו היתה האווירה.

אם המיפגשים יהיו במתכונת כוז, הם הווק לא ישתנה ואם מדיניות ה-מיפלגה לא תשתנה, אני לא רואה שום טעם במיפגשים. אני לא חושבת שזה מקדם את תהליך השלום.

הדבר שאנחנו צריכים לעשות זה להרחיב ולחזק את מערכת הקשרים הישירים שלנו עם המנהיגות הצעירה העתידית של השטחים.

● **מי אלה?**

יש כל מיני, יש בבירזית, יש ברשר-יית המקומיות, יש.

● **מי בחר בהם, אנתוח?**

אני לא אומרת שברתי בהם, אבל יום אחד משנה יקרה, וזה יקרה כאן. אני לא שוללת אנשים. למשל תנא סניורה, כל אחד יודע שהוא קשור עם אש"ף, אז אני שוללת קשרים עם סניורה: יש לי קשי-רים איתו כבר הרבה שנים.

המזכירה הכי

ידועה בציבור

התכבדה

מדוע? על כך

יש גירסות

שונות

● **ה קרה** למזכירה הווהרת ביותר לכישראל? שאלה זאת מעסיקה בשלושת הימים האחרונים יורדי-דבר בקרב אנשי החוג הנוצץ, שאורה בהרב היא אחד מעמודי-התווך שלו.

יושבי קפה אנטודוס שבצפון תל-אביב ריננו שאורה בהרב, מזכירתו האישית מזה 28 שנה של המיליונר מרדכי מאיר, התפוסה וקיבלה 300 אלף שקל פיצויים.

מקורבים של מישפחת-מאיר עתי-רת-הנכסים, שהם בעלי-מניות בחברה, סיפרו שהמזכירה האלגנטית החליטה לפרוש מרצונה, ומאחר ומדובר בחברה ציבורית תימסר על-יך הודעה לעי-תונות בימים הקרובים.

בעניין הפיצויים סיפר מקור אחד מתוך החברה שהיא אמורה לקבל את המגיע לה לפי החוק, "ואף לא אגורה אחת יותר".

בני-מישפחתו של מרדכי מאיר הגי-בו בשמחה על הידיעה, ואחת מהן סיפרה שלפני שנים לאירבות פנה סיר אייזיק וולפסון, שהיה שותף לאחים מאיר בעסקים שונים, לגברת בהרב והציע לה סכום-עתק, כדי שתפרוש לאלתר ממשרתה כראש-לישכתו של מרדכי מאיר, מנכ"ל חברת וולפסון קלורס-מאיר. שנשאל על-ידי ידידי בהרב ממה שמגיע לה לפי החוק, הוא השיב שמוטב שהיא תזנוז עכשיו עם הרבה כסף, מאשר שתשתלט על כל החברה בעוד כמה שנים.

אשה ופיאה

● **הו סוד** כוחה של המזכירה הצ-מורה והאישית של מרדכי מאיר: מזה 28 שנה מהווים מרדכי מאיר ומזכירתו נושא לרכילות ולסיפורים ללא-ספור. כשהחלה בעבודתה כמזכ-רתו, היא היתה בשנות ה-20 לחייה, יפהפיה מהממת, נשואה לאורי בהרב, המעסה של כדורסלני מכבי תל-אביב. היא התקבלה לעבודה כמזכירתו האי-שית של הבוס הגדול, וכעבור שנים אחרות החלה להיראות בחוגי החברה הגבוהה כשהיא לבושה ביצירות של מיכס האופנאים, לצווארה מחרוזת פנינים מהודרת, ולאצבעותיה טבעות קירות.

מסביב התחילו להתלחש ולשואל כיצד אפשר לרכוש את כל הפריטים היוקרתיים האלה ממשכורת של מזכ-רה, ולוא גם מזכירה בכירה. אחת הרכילות המרושעות סיפרה שפעם חזר הבעל הביתה ומצא בארון הבגדים מעיל-פרווה מהודר. כששאל את אשתו כיצד השיגה את המעיל, השיבה, לדבריו הרכילות, שהיא מצאה מציאה בשוקהפיספשים כיפו.

את מערכת-היחסים המורכבת בין מרדכי מאיר ואורה בהרב אפשר להבין כאשר בוחנים את חייהנישואין של ה-שניים.

מרדכי הוא בנם של שלום מאיר, תלמיד-הכנס מפולין וכנה שכטר, בתו של סוחר עשיר מרומניה. הם עלו ארצה עם ארבעת ילדיהם, בנימין, משה, מר-דכי וטובה. הם גרו בפרדס-חנה, ובגיל 42 חלה האב ומת מסרטן.

אשתו לא נותרה אחריו בחיים זמן רב. כאשר נפדו סוס מושכבה, היא נגישה אליו כדי לברוק את פרסו הפגועה. הסוס המבוהל בעט בה בעיטת-מוות.

שלושת האחים הקימו עסק משותף. האחות טובה נישאה למזכירם שהקים מיפעל לגפרורים. שלושת האחים עס-קו אי-שאיב בשטח שענייני אותו, אך עסקיהם היו מחוברים בקונצרן מישפחתי.

שררה ביניהם אידיליה מושלמת, עד שנולדו ילדיהם. כל אחד מהאבות ניסה למשוך את העסקים לכיוון שלו. פרצו מריבות סוערות.

הראשונים שהחליטו לשנות את המיכנה הכלכלי המישפחתי היו בנותיו של בנימין, שהיה חולד מאוד. הן חילקו את רכושן: שליש לאם, ושלש לכל אחת מהבנות.

מרדכי מאיר למד בגימנסיה הרצ-ליה הישנה, שעל שיטחה הוקם מיונר-שלום מאיר. בגימנסיה הכיר את ריבקה פרלשטיין, בתו של קבלן עשיר. אחרי רומאן ארוך נישא הזוג הצעיר ועבר להתגורר בבית מהודר בבת-ים. חווילה זאת משתרעת על ארבעה דונמים. היא מוקפת בחומה גדולה, ונחשבת גם כיום כנכס יקר-ערך ויחודי.

ריבקה היתה אשה יפה, שאהבה לר-קוד ולצייר. בנעוריה שיחקה בחוגי התיאטרון בגימנסיה הרצליה, וחלמה על קאריירה של שחקנית-כימה, אך מכיון שולדה וטיפלה בארבעה ילדים נאלצה לוותר על קאריירה בתחום האמנותי, דבר שתרם רבות לתיסכולה. אך עם חלוף השנים מצאה את יעודה והיתה לציירת. את ביתה איכלסה בי-ציורים צעירים, שלקחה תחת חסותה, ואת קירות הבית קישטו ציורים פרי מיכחולה. אך עיקר פירסומה נובע מ-הופעתה האכסטראוגנטית.

בשנות ה-60 המאוחרות הוצג בארץ האפוס הקולנועי קליאופטרה. בתפקיד הראשי הופיעה אליזבת טיילור. ריבקה מאיר, שהושפעה עמוקות מרמותה של הכוכבת היפהפיה, החלה מתלבשת בי-

ריבקה מאיר (1968)

כמו ל'ז טיילור

שעות היום והערב בתלבושות יוצאות-דופן, שנראו כלקוחות מתוך הסרט. אך את ההצגה גנבה פיאה ענקית, שעיסרה את ראשה, פיאה העשויה קומות-קומות של תלתלים. כדי להשלים את המראה איפיה את פניה באיפור-כימה, בתור ספת ריסים מלאכותיים לעיניה.

בשנות ה-70 נהגו נשות החברה ה-תל-אביבית להתברך על חשבונן של שתי הנשים, אשתו של מרדכי ומוכי-רתו. ריבקה מאיר ואורה בהרב נהגו להסתרק באותה המספרה בכיכר המדינה. ריבקה היתה מגיעה כדי לסרק את פאותה עטורת-התלתלים, ואורה היתה מסרקת את שיערה הבלונדי בי-תסרוקתה הקבועה: שיער אסוף לאחור ומסורק בקפידה. לעיתים קרה ששתי הנשים נפגשו באותה השעה, ואז כבר החלו כמובן הלחששים מסביב. אך הכל ידעו שהגברת מאיר היא אשתו של מרדכי מאיר, ואילו אורה בהרב היא המזכירה הנאמנה, או, כפי שהיא הגי-דירה את עצמה, ראש-הלישכה של מנכ"ל החברה בארץ.

רל"שית בשחור

● **זרות חייה** של אורה בהרב שר-נים לגמרי. היא באה מרקע אחר.